

La senyora consellera de Sanitat Universal i Salut Pública:

Mire, señor Zaplana, estamos en desterrar la corrupción, defender lo que es de todos, que es lo público y recuperar los derechos. Ustedes, que dicen que piensan en los valencianos, me gustaría saber si pensaban en los valencianos cuando había casos de corrupción también en la sanidad pública valenciana.

Me gustaría saber si pensaban en los valencianos en la mala gestión. 19 millones de euros de multa de la Unión Europea por facturas escondidas en los cajones.

Me gustaría saber si pensaban en los valencianos ante el despilfarro y también la mala gestión de esos carteles de hospitales falsos de 55.000 euros. Tenemos uno precioso en la Vall d'Uixó. En las listas de espera, ocultando pacientes. Más de 10.000 pacientes y 3,5 millones de días de demora ocultos, mentían en la lista de espera.

Ahora hemos disminuido 5 días las listas de espera. ¿No es suficiente? Probablemente, pero estamos en el camino correcto. Gastamos menos dinero y tenemos menos días de demora.

La gripe, la gripe en un plan de contingencia. Ustedes nunca pusieron uno. Con dinero encima de la mesa. (*Aplaudiments i protestes*) 3,5 millones de euros para afrontar la gripe 3,5 millones de euros para afrontar la gripe.

Pero mire, ustedes hacían referencia –y termino– a Madrid. Quizá cuando vayan a Madrid pueden hablar al gobierno central, que es del Partido Popular, que qué pasa con la universalidad, que nos han interpuesto un recurso de inconstitucionalidad. Y les explican que están pensando en los valencianos. En el copago farmacéutico, también recurrido. Un millón de personas verán que su salud empeora por ese copago farmacéutico que ustedes han puesto en el gobierno central.

Así que, mire, piensen en los valencianos de una vez y déjenos trabajar como lo estamos haciendo, con rigor, defendiendo (*veus*) lo público y recuperándolo. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera.

Senyories, continuem amb la sessió de control, ara amb la pregunta que formula el Grup Compromís.

Té la paraula el síndic del Grup Compromís, Fran Ferri.

Quan vosté vullga, senyor Ferri.

El senyor Ferri Fayos:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor president de La Generalitat, des de Compromís volem preguntar-li sobre unes dades que hem conegut recentment i que són realment escandaloses. Vosté sap que menys del

2,3% de la inversió del govern central en ferrocarrils durant l'any 2016 va tindre com a destinació les línies ferroviàries valencianes, menys del 2,3%. Això és indignant, això és escandalós, per no dir-ho d'una altra manera.

Però el que no hauria de passar mai és que això ens deixi de sorprendre, perquè.... No és una sorpresa, és una cosa que ens passa molt habitualment, però el que no hauríem de perdre mai, senyor president, és la capacitat d'indignar-nos davant este menyspreu, este insult del govern central cap als valencians i les valencianes.

Perquè això sí que és intentar aïllar-nos del món. Ara, vegem estes dades, entenc, amb estes dades en la mà, entenc el tuit del Grup Parlamentari Popular del cap de setmana, eixe que deia que «el valenciano aïsla y tensiona». Perquè, clar, *si lo dicen en castellano, no tensiona*. Jo, per fer ací un poquet de distensió, diria que en *castellano* és evident que se pot tensionar i molt, perquè ho acabem de vore amb la que m'ha precedit en la paraula, ¿no? (*Aplaudiments*)

La resposta al perquè d'este tuit, no l'he trobada ni en la filologia, ni en la politologia, ni en el dret, ni en la sociologia. Per a trobar la resposta al perquè d'este tuit, he tingut d'acudir a la psicologia. Més allà de la psicologia, he tingut d'anar a la psicoanàlisi. N'hi ha un concepte molt interessant en la psicoanàlisi que es diu la projecció, que es definix de la següent manera: «La projecció és un mecanisme de defensa pel qual el subjecte atribueix a altres persones o coses les pròpies virtuts o defectes, fins i tot les seues carències.»

Per tant, senyor president, convindrà amb mi que les senyories del Partit Popular haurien de deixar de projectar amb el valencià el que suposen les seues polítiques.

Perquè, no ens enganyem, ¿qui està aïllat? Aïllen als valencians els que no es comprometen amb el corredor mediterrani, ni introdueixen en els pressupostos el túnel passant o el parc central.

Aïllen als valencians els qui no executen les obres d'accessos ferroviaris al port de Sagunt o al port de Castelló; els qui no invertixen en rodalies –per cert, el transport més utilitzat pels valencians i les valencianes–; els qui no complixen el protocol signat en 2011; els qui no milloren la freqüència entre Gandia i València ni desdoblen el Cullera-Gandia; els qui no restableixen el servei entre Xàtiva i Moixent i la Font de la Figuera; els qui no electrifiquen les vies entre València i Bunyol.

Aïllen als valencians els que han fet la destrossa entre el sistema ferroviari de València i Castelló, els que no volen estendre les rodalies a Benicàssim i a Vinaròs. Aïllen als valencians els que no invertixen en ampliar les rodalies a Elda i a Villena, els qui continuen deixat en un calaix el tren per la costa, eixos sí que aïllen als valencians.

En definitiva, els únics que aïllen i tensionen als valencians són els dirigents del Partit Popular a Madrid en les decisions que prenen allí les seues polítiques. (*Aplaudiments*)

Així que a les senyories del Partit Popular en este parlament els diria: senyories, com diria Sigmund Freud, deixen de projectar les seues carències i els seus defectes.

Però, perquè si no és prou tot això que li acabe de dir, l'altre dia va vindre el ministre Catalá i va dir..., per cert, exministre

de Foment, exsecretari d'estat de Foment. Per tant, el que diga este home marca un poc la disciplina o el que pensa el Partit Popular sobre les inversions al País Valencià.

Per tant... I el senyor Catalá va dir: «Hay exageración en la importancia del corredor mediterráneo.» *¿Exageración? ¿Exageración, señora Bonig, exageración? ¿Es exagerat reclamar un corredor que suposa el 60% de les exportacions de l'estat espanyol? És exagerat un corredor que suposa el 40% de la població, el 40% del PIB, cinc de les deu principals ciutats de l'estat espanyol, els principals ports? Li podrien dir al senyor Catalá: no mos la fareu, ministre Catalá, no mos la fareu.*

Senyor president, com veu, el que diuen ací en Les Corts és molt diferent al que defensen a Madrid, que és precisament el que..., el lloc on es prenen les decisions. Potser per això el Partit Popular no ha volgut signar la iniciativa de Compromís que vam portar ací ahir perquè els pròxims pressupostos de l'estat contempen allò acordat en octubre de 2015 en estes Corts.

I això no ho podem tolerar, no podem tolerar que ací el Partit Popular diga una cosa i a Madrid diga una altra cosa i que ens utilitzen als valencians com a moneda de canvi.

Senyor president, les dades, les declaracions dels ministres, l'actitud del Partit Popular ens ensenyen molt bé quin és el projecte de la dreta valenciana. Ens volen aïllar d'altres territoris, fins i tot d'Europa. Ens volen condemnar a l'autarquia a base de manies i de prejudicis.

Si per ells fóra, farien com Trump, farien un mur al voltant del nostre territori, un mur ben gran, però això sí, eixe mur estaria dissenyat per Calatrava, pagaríem un maqueta, que ens costaria caríssima, contractaríem o licitaríem a una de les constructores vinculades amb la Gürtel –perquè, clar, cal pensar en el partit– i sobretot, ¿sap vosté quina seria la diferència? Eixe mur no el pagarien ni aragonesos, ni catalans, ni murcians, ni castellanomanxecs, el continuaríem pagant els valencians i valencianes, com hem fet amb totes les mangarufes i totes les ocurrencies del Partit Popular.

Així que, senyor president, ni murs, ni autarquia, ni aïllament. Volem rodalies, volem corredor, volem ferrocarrils dignes per al País Valencià.

Senyor president, ¿com valora el Consell que menys del 2,3% de la inversió del govern central en ferrocarrils durant l'any 2016 tinguera com a destinació les línies del País Valencià?

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ferri.

President del Consell, per a respondre a la pregunta.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor Ferri, certament, és molt lamentable el 2,3%, però no només ha estat en el ferrocarril.

Mire, en els darrers anys està ha estat la inversió territorialitzada per part de l'estat. Ja saben vostés més de 2.000 milions s'han deixat d'invertir ací, simplement si s'haguera invertit allò que pertocava. Però, clar, això és el que posava en el pressupost, la realitat és està. La realitat és que hem estat sempre amb el 20% de licitat d'allò que s'havia pressupostat.

Per tant, la realitat és la que és *y no es triste la verdad, lo que no tiene es remedio*. L'únic remei que pot tindre és que d'una vegada per totes, com bé vosté deia, els valencians d'ací, d'este costat, d'altre costat i de l'altre, quan arriben els pressupostos generals de l'estat, tots a una veu decidim dir que s'ha acabat, que s'ha acabat i que ara ens han de donar allò que ens pertoca. *(Aplaudiments)*

Mire, si a Madrid tenen la Puerta del Sol, que està molt bé, allí hi ha una placa que posa quilòmetre zero. Nosaltres hauríem de posar ací una placa, però de zona zero. Zona zero d'inversions en infraestructures per part del govern central. I els valencians, efectivament estem, estem ja cansats de ser zona catastròfica, malauradament ja en els darrers temps tenim massa catàstrofes naturals. No pot continuar esta situació aixina. I si hi ha hagut durant este temps de legislatura que portem ja 21 resolucions d'esta cambra, moltes per unanimitat, a favor del suport del ferrocarril, el que caldria fer d'una vegada per totes és atendre esta qüestió.

El corredor mediterrani no és una infraestructura només important per a la Comunitat Valenciana, no és només una infraestructura fonamental per a tot l'arc mediterrani, és una infraestructura fonamental per a Espanya i per a Europa, ho ha dit la comissió moltíssimes vegades. La senyora Pastor, *de fausto recuerdo* en la seua vessant de ministra de Foment, es va encabotar fins a la sacietat d'intentar obrir els Pirineus pel corredor central, quan li deien per activa i per passiva en Europa que *al otro lado no había nadie*, perquè els francesos ja havien dit que no volien saber res d'això. Però és igual, va estar fins al final intentant que no es fera el corredor mediterrani. De fet, va haver-hi un moment determinat que esta ministra ací a València va dir: «Como ahora los catalanes se van a independizar, pues mejor ya ustedes vengan por Zaragoza y de allí nos iremos por el corredor central.» *(Aplaudiments)* Ho va dir esta senyora, és que no m'ho estic inventant, ho va dir. Eixa és la realitat.

Per tant, a mi no me sorprén en absolut que el senyor Catalá vinga ací i una altra vegada amb tota la alegria, com si estiguera en *El club de la comedia* se burle de nosaltres. Una altra vegada se burle de nosaltres i ens diga que el corredor no és important, el corredor és una qüestió que no, que s'ha fet una sobredimensió del que és el corredor.

Mire, li vaig a donar sols una dada que no l'hem feta nosaltres, que és una dada de Anecoop. Anecoop ha fet un estudi sobre l'exportació de fruites i hortalisses pel corredor mediterrani i diu que si se passara dels camions al ferrocarril s'estalviaria 6 cèntims per quilo de producte enviat a Europa. 6 cèntims això significa, tot i tenint en compte que exportem 13 milions de tones de fruites i verdures, implicaria ni més ni menys que un estalvi de 460 milions d'euros. Vostés saben això el que significa per als nostre llauradors? Significa una gran quantitat d'augment de la seua capacitat econòmica.

Per tant, efectivament, el senyor Catalá l'únic que està és intentant donar cobertura a una qüestió que no té cobertura, que és ideològica, que és la radialitat de les infraestructures en Espanya. I que això no pot continuar, perquè això està afectant fins i tot l'estructura d'este país, està afectant clarament el que és un problema de convivència al fi i al cap d'este país.

Som el 45% del PIB, el 47% del teixit productiu, el 46% de l'ocupació, el 51% de les exportacions, el 63% de les mercaderies portuàries. S'exagera la importància. Esta infraestructura ha estat absolutament negativa i per això tenim entre altres coses 12 punts menys de renda per càpita. S'ha acabat, no podem continuar aixina.

I a banda del corredor mediterrani, com vostè ha dit, hi ha qüestions fonamentals per a les rodalies, que és el dia a dia, de Vinaròs fins a Castelló, el tren de la costa, el Xàtiva-Alcoi. Tot això no pot estar per sempre i més marginat, quan en altres llocs, evidentment, les infraestructures ferroviàries són les que estan solucionant cada dia la vida de moltes persones.

Senyor Ferri, jo crec que junts, en este procés que s'inicia de pressupostos, hem de treballar tota la cambra junts i, de veritat, que estiguem al servei de la veu d'este poble.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

A continuació, per a formular la pregunta al president del Consell, el síndic del Grup Ciudadanos, senyor Alexi Marí, té la paraula.

El senyor Marí Malonda:

Gracias, *president*.

President, vicepresidenta, *consellers*.

Hoy, *president*, vamos a hablar del sector turístico, si a usted le parece, porque a veces, mire, parece que nos olvidamos de lo que representa el sector turístico para la economía valenciana, representa un 13% del producto interior bruto y el 14% de empleo, casi 300.000 personas. Y no nos quedamos tan solo con los datos económicos, *president*, el turismo enriquece a las personas en cuanto a vivencias, vertebrador del territorio y es una herramienta imprescindible para mostrar a nuestros visitantes la verdadera imagen de la Comunidad Valenciana, lo que debería de ser la verdadera imagen de la Comunidad Valenciana.

Entiendo que usted comparte hasta ahora este análisis, puesto que en el acuerdo del botánico apostaban por impulsar un turismo, decían, sostenible y de calidad. Y, luego, los posteriores retiros de Morella, Torreveja y Sagunto se han marcado distintos objetivos en materia de turismo, resaltando entre ellos, la creación de una nueva ley de turismo.

Loables intenciones, como siempre, *president*, loables intenciones, pero díganos qué se ha avanzado, cómo va la tramitación de dicha ley.

Mire, recientemente se han publicado los datos sobre el número de visitantes extranjeros y el gasto medio de ellos y, aunque podemos ser moderadamente optimistas, con el incremento producido en ambos no es suficiente, señor Puig. No podemos contentarnos con un gasto medio por turista extranjero que es la mitad que en Cataluña y no llega a un tercio de lo que se recauda en las Islas Canarias, por ejemplo.

Y es que este, precisamente, es el problema del sector turístico, *president*, la rentabilidad sigue siendo mínima y eso lo hace insostenible a largo plazo. Por eso se debe trabajar y mejorar esa rentabilidad y hacer un sector turístico más competitivo y eso se consigue con la calidad, la excelencia y quedando una oferta turística completa que permita desestacionalizar el turismo, el otro gran problema que sufre ahora mismo el sector.

Tenemos unas condiciones óptimas para ser referentes en el turismo mundial, no solo tenemos sol y unas playas excelentes, tenemos cultura, tenemos gastronomía, tenemos un inmenso patrimonio histórico-artístico, que usted conoce bien, parajes naturales, tanto en la costa como en el interior. Y de lo que se trata es de maridar, maridar todo ello para construir la mejor oferta turística. No podemos dejar de aprovechar la oportunidad de generar riqueza y desarrollo en las zonas más alejadas de la costa mediante una decidida apuesta por el turismo de interior, cultural o gastronómico.

El modelo turístico tradicional funciona con problemas de escasa rentabilidad y estacionalización, como le he dicho, pero funciona. Por eso coincidimos con usted en que es necesario dirigir los esfuerzos de la Agencia Valenciana de Turismo hacia la diversificación, hacia la eficiencia y la competitividad, pero también hacia un turismo accesible y económica y medioambientalmente sostenible. Un turismo basado en una excelencia en el servicio que redundará en una mayor rentabilidad y un empleo de mejor calidad y además servirá como eje vertebrador del territorio. Esa es nuestra visión y eso es como entendemos que tiene que dirigir los esfuerzos el Consell.

Mire, pero para todo ello se necesita algo, que se lo hemos dicho muchas veces, *president*, se necesita gestión, se necesita gestión. No sabemos lo que ha hecho el Consell hasta la fecha en materia de turismo. Se necesita también diálogo, porque no olvide, *president*, que si en un sector es imprescindible el diálogo es en el sector del turismo, se necesita seguridad jurídica, se necesita un marco regulatorio estable, un marco regulatorio estable que haga atractiva la inversión en mejorar la eficiencia y la calidad de las infraestructuras turísticas. Se necesita, por tanto, actuar de forma coordinada entre todos los agentes que intervienen en el turismo públicos y privados.

Es por ello, *president*, ahora que estamos a punto de comenzar su tercera temporada alta como *president*, dígame ¿qué está haciendo para conseguir todos esos objetivos que seguro que compartimos? Porque aunque esta transformación del modelo turístico no se puede conseguir en dos días, y lo sabemos, no se puede conseguir en dos días, nos preocupa que perdamos la oportunidad de convertir a la Comunidad